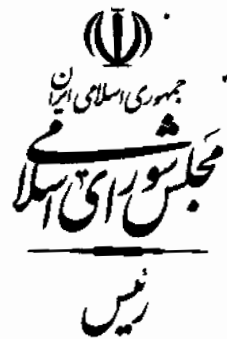

شماره: ۴۴۱/۶۶۹۱۳

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۵/۰۴

پیوست:

بسته

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۹۴۵۵، ۱۱، ۸۶ صبح
تاریخ ثبت: عصر
اقدام کننده: ۸۶، ۵، ۴

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه همکاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی عربستان
سعودی در زمینه حمل و نقل دریایی که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و
در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۸۶/۵/۲ مجلس عیناً به تصویب رسیده است، به
پیوست ارسال می گردد.

غلامعلی حداد عادل

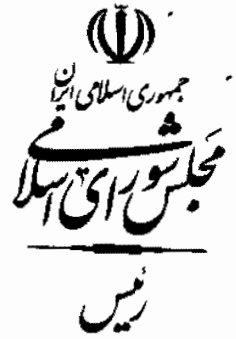
رئیس مجلس شورای اسلامی

شماره: ۴۴۱/۶۶۹۱۳

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۵/۰۴

پیوست:

بسته

لایحه موافقتنامه همکاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی عربستان سعودی در زمینه حمل و نقل دریایی

ماده واحده - موافقتنامه همکاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی عربستان سعودی در زمینه حمل و نقل دریایی مشتمل بر یک مقدمه و سیزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه همکاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی عربستان سعودی در زمینه حمل و نقل دریایی

نظر به تمایل دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی عربستان که از این پس به عنوان «طرفین متعاقد» خوانده می‌شوند، به توسعه یکپارچه کشتیرانی تجاری بین دو کشور به منظور ایجاد همکاری در حمل و نقل دریایی کالا و با در نظر گرفتن آزادی در کشتیرانی تجاری بین‌المللی، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- از نظر این موافقتنامه، اصطلاحات زیر به گونه‌ای که در مقابل آنها درج شده است، تعریف گردیده‌اند:

۱- مرجع دریایی ذی صلاح:

الف- وزارت راه و ترابری - سازمان بنادر و کشتیرانی در جمهوری اسلامی ایران.

ب- وزارت حمل و نقل در پادشاهی عربستان سعودی.

۲- کشتی‌های طرف متعاقد:

- هر کشتی تجاری که در هریک از طرفین متعاقد به ثبت رسیده و براساس قوانین مربوط پرچم آن را برافراشته باشد، این تعریف شامل موارد زیر نمی‌شود:
- الف- کشتیهای جنگی و سایر کشتیهایی که در خدمت نیروهای مسلح هستند.
- ب- شناورهایی که به منظور تحقیقات آب‌نگاری، اقیانوس‌شناسی و علمی مورد استفاده قرار می‌گیرند.
- ج- شناورهای صیادی.
- د- قایق‌های دولتی، بیمارستانی و کشتی‌های دیگری که برای مقاصد تجاری مورد استفاده قرار نمی‌گیرند.

۳- شرکت کشتیرانی یک طرف متعاقد:

- هر شرکت کشتیرانی که براساس قوانین یکی از طرفین متعاقد و در قلمرو آن تأسیس و با در اختیار داشتن کشتی‌های ملکی یا اجاره‌ای فعالیت می‌کند.

۴- خدمه کشتی:

- هر شخصی که روی کشتی‌های متعلق به یکی از طرفین متعاقد به کار گرفته شده و مسؤول انجام وظایفی مرتبط با راهبری، بهره‌برداری یا نگهداری کشتی بوده و نامش در فهرست خدمه درج و دارای مدرک شناسایی دریانوردی باشد.

۵- بندر:

- هر بندر تجاری واقع در قلمرو طرفین متعاقد که به روی کشتی‌های خارجی که به حمل و نقل بین‌المللی مبادرت می‌ورزند، باز باشد.

ماده ۲-

۱- طرفین متعاقد باید:

الف- کشتیهای خود را به حمل کالا بین بنادر مربوط خود تشویق نموده و در جهت از میان برداشتن موانع موجود بر سرراه توسعه حمل و نقل دریایی همکاری نمایند.

ب- مشارکت کشتیهای طرف متعاقد دیگر را در حمل کالا از بنادر خود به بنادر کشور ثالث و بالعکس تسهیل نمایند.

۲- مفاد بند (۱) این ماده حقوق سایر شناورهایی که تحت پرچم کشور ثالث تردد می کنند را جهت شرکت در حمل کالاهای تجاری بین بنادر طرفین متعاقد یا بین بنادر آنها و بنادر کشور ثالث نقض نمی کند.

ماده ۳-

۱- کشتیهای طرفین متعاقد که بین بنادر مربوط آنها تردد می کنند باید مفاد کنوانسیونها و موافقتنامه های بین المللی که طرفین متعاقد به آن ملحق شده اند را رعایت نمایند.

۲- کشتیهای طرفین متعاقد که بین بنادر آنها تردد می کنند می باید قواعد حاکم بر بنادر طرف دیگر در ارتباط با ایمنی دریانوردی، حفاظت از محیط زیست دریایی، حمل کالاهای خطرناک و نیز شرایط زندگی و کاری خدمه کشتی را رعایت نمایند.

ماده ۴-

۱- هریک از طرفین متعاقد نسبت به کشتیهای طرف متعاقد دیگر محموله ها و خدمه آنها در موارد زیر همان رفتاری را خواهد داشت که با کشتیهای خود که در حمل و نقل بین المللی دریایی مورد استفاده قرار می گیرند، معمول می دارد:

الف- دسترسی آزاد به آبهای سرزمینی و بنادری که به روی حمل و نقل بین‌المللی باز است.

ب- توقف کشتیها در بنادر و استفاده از تسهیلات بندری.

ج- استفاده از خدمات مربوط به کشتیرانی بازرگانی و نیز عملیات مربوط به آن.

۲- مفاد بند (۱) این ماده موارد زیر را شامل نمی‌شود:

الف- فعالیتهایی که براساس قوانین ملی هر یک از طرفین متعاقد منحصر به سازمانها و مؤسسات متبوع آنها است از قبیل کشتیرانی ساحلی (کابوتاژ).

ب- مقررات مربوط به پذیرش و اقامت خارجیان در قلمرو هر یک از طرفین متعاقد.

۳- این موافقتنامه مقررات لازم‌الاجرای طرفین متعاقد را درارتباط با موارد زیر نقض نخواهد کرد:

الف- بازپرداخت هزینه‌های نجات، کلیه موارد مربوط به کالاهای نجات‌یافته، یدک‌کشی، ترابری، هزینه‌های راهنما و دیگر خدمات شرکت‌های کشتیرانی طرف متعاقد دیگر یا شهروندان یا دیگر شرکت‌های مربوط به آن.

ب- فعالیتهای تحقیقاتی دریایی.

ج- امتیاز انجام تحقیقات آب‌نگاری در داخل آبهای سرزمینی طرف متعاقد.

د- کشتیرانی ساحلی دوطرف متعاقد.

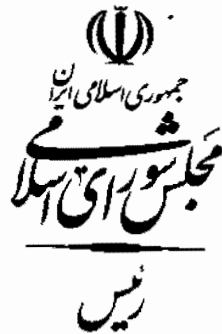
۴- تردد کشتی متعلق به یکی از طرفین متعاقد بین بنادر طرف متعاقد دیگر جهت تخلیه یا بارگیری کالا از یا به مقصد آن طرف به عنوان کشتیرانی ساحلی محسوب نخواهد شد مگر این‌که این کالاها بین دو بندر متعلق به آن طرف، خواه از آن طرف یا یک کشور ثالث یا بالعکس، حمل شده باشد.

شماره: ۴۴۱/۶۶۹۱۳

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۵/۰۴

پست:

پست

ماده ۵- هریک از طرفین متعاقد به شرکتهای کشتیرانی طرف متعاقد دیگر حق استفاده، تسعیر و انتقال درآمد و سایر عواید ناشی از خدمات کشتیرانی را اعطاء خواهد نمود.

این انتقال بدون محدودیت یا تأخیر در قالب پول رایج قابل تبدیل در بازار رسمی با نرخ تسعیر مشخص صورت خواهد گرفت.

ماده ۶-

۱- کشتیهای هریک از طرفین متعاقد در مدت توقف در بنادر یا آبهای سرزمینی یا دریاهای تحت صلاحیت طرف متعاقد دیگر باید کلیه قوانین و مقررات ملی حاکم آن طرف را رعایت نمایند.

۲- شرکتهای حمل و نقل دریایی و شرکتهای کشتیرانی هریک از طرفین متعاقد باید قوانین حاکم در قلمرو طرف متعاقد دیگر درخصوص ورود، اقامت و خروج خدمه و نیز واردات، صادرات و انبار کالا را رعایت کنند.

ماده ۷- طرفین متعاقد درچارچوب قوانین و مقررات بندری خود و براساس مفاد معاهدات بینالمللی اقدامات لازم را به منظور تسهیل و تسریع عملیات حمل و نقل دریایی و جلوگیری از تأخیر بی مورد کشتیهای طرف متعاقد دیگر در بنادر خود اتخاذ خواهند نمود.

ماده ۸- اسناد و سوابق ملی کشتیهای هریک از طرفین متعاقد که براساس مقررات و توسط مقامات ذیصلاح آن طرف متعاقد صادر شده است و نیز گواهینامه‌های اندازه‌گیری ظرفیت و سایر اسناد کشتی که براساس کنوانسیونهای بینالمللی مربوط، توسط مقامات

ذی صلاح یکی از طرفین متعاقد صادر یا به رسمیت شناخته شده است، از سوی مقامهای ذی صلاح طرف متعاقد دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.

ماده ۹-

۱- مقامات ذی صلاح در بنادر هریک از طرفین متعاقد کلیه تسهیلات لازم را برای خدمه کشتی طرف متعاقد دیگر در زمان توقف کشتی در بندر خود فراهم خواهند نمود. خدمه کشتی نیز باید کلیه قوانین حاکم در بنادر مزبور را رعایت نمایند.

۲- هریک از طرفین متعاقد مدارک شناسایی خدمه کشتی را که توسط مقامات ذی صلاح طرف متعاقد دیگر صادر و یا به رسمیت شناخته شده است به رسمیت خواهند شناخت. مدارک شناسایی مذکور در این بند عبارتند از:

الف- برای خدمه کشتیهای جمهوری اسلامی ایران، شناسنامه دریانوردی.

ب- برای خدمه کشتیهای عربستان سعودی کتابچه ثبت سوابق دریانورد یا گذرنامه عربستان سعودی

۳- مقامات ذی صلاح هر یک از طرفین متعاقد به عضو خدمه‌ای که در بیمارستان واقع در قلمرو طرف متعاقد دیگر بستری شده است، حق اقامت تا زمانی که برای درمان پزشکی لازم است را اعطاء خواهند نمود.

ماده ۱۰-

۱- چنانچه کشتی هر یک از طرفین متعاقد در امتداد ساحل طرف متعاقد دیگر و آبهای سرزمینی یا یکی از بنادر آن به گل بنشیند یا به سانحه دیگری دچار شود، طرف مزبور همان کمکی را که به کشتیهای خودی و محموله آن اعطاء می‌کند، به کشتی مزبور و محوله آن اعطاء خواهد کرد. کلیه هزینه‌های مربوط براساس قوانین داخلی کشوری که در قلمرو آن حادثه ایجاد شده است، بازپرداخت خواهد شد. مفاد این بند مانع از طرح

دعاوی مربوط به نجات و کمکی که به موجب قرارداد به کشتی آسیب دیده و محموله آن ارائه شده است، نخواهد بود.

۲- در صورت وقوع هرگونه حادثه موضوع بند (۱) این ماده طرف متعاهدی که حادثه در آبهای سرزمینی آن اتفاق افتاده نباید از کالاها، تجهیزات، مواد، ملزومات و سایر ابزارآلات، مالیات و عوارض واردات و سایر هزینه‌ها را دریافت نماید مگر آن که این تجهیزات و کالاها در قلمرو طرفی که در آبهای سرزمینی آن حادثه اتفاق افتاده، استفاده شود یا به مصرف برسد.

۳- این ماده نباید مانع اجرای دیگر قوانین طرف متعاهدی که حادثه در آبهای سرزمینی آن اتفاق افتاده، گردد.

۴- هریک از طرفین متعاهد باید تا حد امکان کمک و مساعدت پزشکی لازم را به خدمه کشتی طرف متعاهد دیگر براساس قوانین ملی خود ارائه نماید.

ماده ۱۱- مقامات ذیصلاح دریایی دو طرف متعاهد، موارد زیر را پیگیری خواهند نمود:

۱- افزایش تبادل اطلاعات و دانش تخصصی بین طرفین و توسعه و ترغیب ارتباط بین سازمانها و نمایندگی‌های کشتیرانی مربوط که به ارائه خدمات کشتیرانی بهتر و مؤثرتر کمک خواهند نمود.

۲- تسهیل انتقال فناوری به منظور توسعه و کارایی هرچه بیشتر بخش دریایی در هر دو کشور.

۳- تشویق مطالعات و آموزش‌های دریانوردی از جمله اعطای بورسهای تحصیلی به کارکنان بخش دریایی هر دو کشور.

۴- ارائه تسهیلات جهت ساخت و تعمیر کشتی در دو کشور.

۵- تشویق ایجاد شرکتهای دریایی از طریق سرمایه‌گذاری مشترک.

ماده ۱۲- هر دو طرف در چارچوب کمیسیون مشترک ایران و عربستان برای همکاریهای دوجانبه، توسعه روابط دوجانبه در زمینه حمل و نقل دریایی و از میان برداشتن موانع و مشکلات موجود در مورد اجرای مفاد این موافقتنامه را هر چه بیشتر مدنظر قرار خواهند داد. آنها همچنین پیشنهادات و طرحهای خود را در جهت ارتقاء و توسعه برنامه‌های حمل و نقل مشترک، ارائه داده و مواضع خود را در کنفرانسهای بین‌المللی دریایی با هم هماهنگ نموده و نیز در صورت نیاز مفاد این موافقتنامه را مورد بازنگری قرار خواهند داد.

ماده ۱۳-

الف- این موافقتنامه با تصویب طرفین متعاقد بر اساس قوانین و مقررات مربوط خود لازم‌الاجراء خواهد شد. این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ تبادل اسناد تصویب معتبر خواهد شد. این امر در مورد کلیه اصلاحیه‌های مترتب بر آن نیز اعمال خواهد شد.

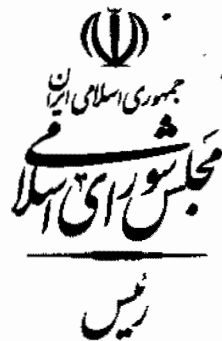
ب- این موافقتنامه به مدت سه سال معتبر خواهد بود و به صورت خود به خود برای دوره/دوره‌های مشابه تمدید خواهد شد، مگر آن که یکی از طرفین متعاقد به صورت کتبی و حداقل شش ماه قبل از مدت اعتبار انقضای آن، طرف دیگر را از تمایل خود مبنی بر فسخ موافقتنامه آگاه سازد. در صورت فسخ موافقتنامه، مفاد آن در خصوص برنامه‌ها، پروژه‌ها و قراردادهایی که کامل نشده و تعهداتی که در زمان فسخ انجام نشده، همچنان معتبر خواهد ماند. این امر در خصوص حل و فصل مسائل مالی ناشی از اجرای این موافقتنامه قبل از فسخ آن اعم از مسائل مالی مربوط به دولتها یا اشخاص حقیقی یا حقوقی نیز اعمال خواهد شد.

شماره: ۴۴۱/۶۶۹۱۳

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۵/۰۴

پوست:

بسته

ج- وزیر راه و ترابری در جمهوری اسلامی ایران و وزیر حمل و نقل دریایی در دولت پادشاهی عربستان سعودی پس از انجام رویه مندرج در بند(الف) این ماده حق دارند تصمیمات اجرایی لازم را به منظور اجرای این موافقتنامه اتخاذ نمایند.

این موافقتنامه که مشتمل بر مقدمه و سیزده ماده می باشد در دو نسخه به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم گردیده است و هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت بروز اختلاف نظر در تفسیر، متن انگلیسی ملاک عمل خواهد بود. این موافقتنامه در شهر ریاض در تاریخ سه شنبه بیست و هفتم اردیبهشت ماه ۱۳۸۴ هجری شمسی مطابق با ۱۴۲۶/۴/۹ هجری قمری و ۲۰۰۵/۵/۱۷ میلادی توسط نمایندگان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی عربستان سعودی امضاء گردید.

از طرف دولت	از طرف دولت
پادشاهی عربستان سعودی	دولت جمهوری اسلامی ایران
جباره بن عبدالصریصری	محمد رحمتی
وزیر حمل و نقل	وزیر راه و ترابری

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و سیزده ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ دوم مردادماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حدادعادل
رئیس مجلس شورای اسلامی